

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 87/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. M., B., zastúpeného advokátom JUDr. Š. G., B., vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 CoE 101/06-91 z 31. augusta 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. M. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. februára 2008 doručená sťažnosť Ing. P. M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Š. G., ktorou namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a porušenie práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 CoE 101/06-91 z 31. augusta 2007.

Sťažovateľ uviedol, že je proti nemu vedená zjavne nezákonná exekúcia, čo preukázal v exekučnom konaní listinnými dôkazmi. Z týchto dôkazov vyplýva, že oprávnený nesplnomocnil žiadnu osobu na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, a teda advokátka, ktorá návrh podala, nebola na jeho podanie oprávnená, preto nie sú splnené procesné podmienky konania. Krajský súd už z tohto dôvodu uznesením sp. zn. 1 CoE 133, 134/06 z 30. marca 2007 vyhovel odvolaniami sťažovateľa proti rozhodnutiam Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v inom exekučnom konaní vedenom v prospech toho istého oprávneného tým istým súdnym exekútorom na návrh ten istej advokátky ako splnomocnenej zástupkyne oprávneného. Krajský súd napriek tomu uznesením č. k. 5 CoE 101/06-91 z 31. augusta 2007 potvrdil uznesenie okresného súdu z 11. mája 2006, ktorým bola sťažovateľovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie o námietkach proti exekúcii. Sťažovateľ pritom v exekučnom konaní preukázal, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v rozpore so zákonom, a preto mala byť podľa jeho názoru exekúcia zastavená skôr, ako okresný súd rozhodoval o námietkach. Krajský súd napriek tomu potvrdil nesprávne a zjavne nespravodlivé rozhodnutie okresného súdu. Preto sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vyslovil, že uznesením krajského súdu č. k. 5 CoE 101/06-91 z 31. augusta 2007 boli porušené jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, aby toto rozhodnutie zrušil a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho prerokovania.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je sťažnosť zjavne neopodstatnená vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. III. ÚS 100/01).

Podstatou sťažnosti je nesúhlas sťažovateľa s uložením povinnosti zaplatiť súdny poplatok za námietky proti exekúcii, pretože prvostupňový súd mal zastaviť exekúciu aj bez návrhu, a to skôr ako rozhodol o jeho námietkach. Krajský súd však s touto argumentáciou nesúhlasil a uviedol, že poplatková povinnosť vznikla sťažovateľovi podľa § 5 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov podaním námietok proti exekúcii, o ktorých okresný súd rozhodol, a preto je namieste, aby si splnil zákonom uloženú poplatkovú povinnosť.

Podľa názoru ústavného súdu je rozhodnutie krajského súdu vecne správne a v rozsahu odvolacích námietok odôvodnené v súlade s ústavnými požiadavkami na zákonné rozhodnutie.

Sťažovateľ nebol v exekučnom konaní oslobodený od platenia súdnych poplatkov, a preto mu podaním námietok proti exekúcii vznikla poplatková povinnosť. Pretože okresný súd o námietkach rozhodol, správne postupoval, keď vyrubil sťažovateľovi súdny poplatok. Z tohto dôvodu nie je možné považovať ani rozhodnutie krajského súdu za nesprávne a nezákonné, a preto ním krajský súd nemohol zasiahnuť do práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru a ani do práva na účinný opravný prostriedok zaručeného v čl. 13 dohovoru. Ako uviedol ústavný súd už v uznesení sp. zn. I. ÚS 19/08 zo 17. januára 2008, ktorým rozhodol o inej sťažnosti sťažovateľa, je vecou rozhodovania o náhrade trov konania, či má byť tento výdavok sťažovateľovi pri skončení exekučného konania uhradený.

Ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi namietaným porušením označených práv sťažovateľa a uznesením krajského súdu, a preto odmietol sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2008